

1

Don Benjamin Labot

Molt bon amic: no contemto
pas encara, ni una font sola de les car-
tes de piрам que tincen rebudes, mès a
la seva, me obliguen fort a debre a' pertus.
Et tota la seva familia agraficix el
telegramma de vèndol expedit per vos-
te com a' interpretador dels seus sentime-
nts. Donguili a' tots un trinitiu, o';
però molt vert recort, de gratitud.
Ab voste g' un bona muller varem
trovarhi moraltes en els nostres feli-
cissims temps un especial benestar:
encantes vegades tots jints ab nostres
animades g' plerentures converses este-
riam-nos per felicitat que aldispar-

Vem en aquest munt, corda poirella dins
son corol. Deu vulgui que si havem estat
un temps igualment felicos, ore sortirem
siguin mes per la continuancia de la ma-
tixa felicitat. Aviant comensin la nostra
vida de amargures y treballs, també per voste
a qui es dirigi el meu pobre malalt per tenir
una confiança ab voste que no queda fallida.
Prompte a per tot mand ha pogut per moraltes.
No me borren may nervys d'aquesta naturalen-
sa per aixó que me despreciant res busques res altre
necessitat de contestarli la seva, carta. Encare mis
entra la multitut que m'hi he de rebudes m'hi
hem de expressades ab mes sentiments mes que
altres y res frases mes existes del cor. Donchs la
seva es així, està concebuda ab uns termes
que prou proven que compren la grandio-
sitat de la meua pena y lo que voste voldria
allargarle; fins para de envimen per
que sap que he parant meant lo doctor
estant grant per consoladors y gent

des que signifi, en lloch de beldad, son
un revellim per enfrontar altre volte la perida y
lan bellar les llagrimas dels ulls. Si així es cert,
més no li sapiga greu. Encare avuy tornatlla a
deixar he plorat de nou, y molt; avuy encara plora-
va, les llagrimas eren la manifestació de un
estat de sofiment contrari a n'el meu benestar,
més ara, Spagnini, veigint, estant lo que portico
que les llagrimas son l'expressió del ímich corol
que sento, que's el desfog del cor, pels ulls.

Figurari quin es tentat del meu pobre ànim;
tote la carta la trovo ben sentida y justa, tant
m'aint parla de la mort que valia en l'horizon
com, m'aint presdera el meu dolor per la
meua guerdia. Até que n'ortí o requiesca y jo avuy
també mehi hauria equivocat, es m'aint me
dian: sols la fi, sols la oració y sols la necessitat
que sentirai de viure pels meus fills etc. De
un cop tant fort com el meu, ayj que tot se
m'resent, ty es deconfia de tot, y queda un
abandonat a tot, que no es pas per capich.

qui no s'hi hauria trovat. La natura
ha a felle per compendre que una
degracia tant grant, comencia, y ven
així com trottella la fi? Et la oració
apenas un se hi sap provar, y així com
creant estem tranquils vejem ab Deu, un
pare amorós y no un cauçem de donar
li gràcies, ab uns flayells així que
vejem? ei un fustje sever que un castiga
y ell sap el perquè, pero moraliter, probiter,
soms tot? de quís jo infeli de mi me soch
molt lluny. Un sol he'n experimenta ab
la religió y es que un per uns quís deus
peri no malabrix may a Deu, ni
un se monta, per que ab aquesta santa
carregança vejem que començarian
mes forts y llavors eterns, torments.
Necessitat de viures pels meus fills; y

que'n tremor de sentida, agitada ne-
sitat? creiant l'haurí sentida, abque
puch contar per aturar la mort?
ò que potter era mena necessaria per
elli la preciosa vida del seu amorosíssim
pare? ¡pobres fillots creiant el Ter superior
a tot el demés rey, dispari qu'ò de
dirixí, res hi valdria: encare que no se
piguera vestir-se ni menjar solts, fent-se
els dirixar. ò Que ha bastat el qui entre
set no n'hi dirixí hagut mai de bo' per
ganar-se la vida, continuant lo que
ab tanta riquesa y afanyos havia creat
lo seu pare per aturar-li la mort? y
encare si jo faltés, creiant farié por
trovar qui enca per seus amors els
vestiria y atiparia; mes la vida, ò
els medis per viures, qui de granja
en aquest mon si no el pare?

Per val que aparentament no m'hanjin comptat
tots els destins en aquest món, ni mal dir
qui's deixin desfer; res importa que s'estigui
al estat de la vida, al pic de l'edat, ni en el
fort del treball. Per dir així s'espanta d'una ben
la ben vist. Al pic de tot encara em correspon
del nostre cor i'tror, el qui estic més que
a' mal nostre mateix cor, sens ésser útils y
de més valua. Jo llevat a' uells meus fills, quins
serveys preste en aquest món? mes ell creguissin
ningu com jo el creixia, y per lo tant m'hi
que ab mes fermesa pot dir, el bi' que paga en
tots els ordres y que ab poch d'homes com en Espanya
prompte i logaria la completa restauració de
aquest poble tant corat en que vivia, y que
tant hi treballa para logarlo y lo que hi patit
pels poch fruyts que s'hi treu. Ah si; moral-
ment hi ha molta gent inconscient de lo que
havent perdut; quina pena per mi; fins
a' casa sola sola a' plorar, perquè els meus
problemes, son altres pers, inconscients, a' la

degradaia z jogan z vivient com un aut de
tot el brillava per arren about u giserin.

6 Ma vint donchs com ei se te en compte. Et
quantes meves reflexions ja comprench que son
superior per un estat exquísit de omnis perso
nubi, son ben certes z no son menors certes
encore que no tot hom ho veigi així; son els
omnis que's diferencien, les vitats, many.
No basta veig ben clar, per un aqut mon res cura
ni remata. Despres dels esforços meus per tancar
de la mort, ell progre' viure, ni jo are puch
morirme ab tot el meu suppinsents. Perque
no es hora. Et tanto, si vortí vol, expansionare
així ab un amic a qui tot sonaria z no pot sen
rho compò; ja se' que les coses d'aqut mon tenien
el color negre el cristall ab que un se las veia
z que vortí mirat un cristall que per mi
res romptet. Per mes que m'a costuma en el
domini de tot mon ser, a voltes no puch
mes, z em senthe impotent per aturar
mon desfogament, per atonirhe vortí qui li

ha tocat un d'aquests raters y plominyin
considerant l'omargor que dech tenir
d'un more pit, moit senthe necessitat
d'aquests esbarjo. Lo que me sè i arivarà
à poder llijir això que me se'm pot dir
sente, perquè tot lo rato he tingut els
ulls ben catelats. Etre un permutari de
manantli m'acari un digne que tot jint
de olor olies he tingut, perquè fins ara
ni per concubie digne servia. Com
si are jo qu'he vist tanta diaris ougar
se de la mort del meu marit Et. E. G.
trinh de far xer per demostrar mon apa-
himent? Si far totan, donarish
gracies a' melle que li' hon dedicat al-
gun article o' bi' a' fer redacions. To
no puch ignorarme un treball
aixai mes ho faria per per un

3

dependent, firmantur jo. Et voldria
que una ignorancia meua se pogués atribuir
brutia a desagrahiment. Tampoch
voldria, que per propia culpa de
la gentitut que som sentim en vers
els que han fet tot lo que hom pogut
per honrar la sua memoria, per
una cosa contra costum. Expero en
contestarà y disminuirà aquesta ignoran-
cia. Li donch les gràcies per endavant,
li demanem dongui una explicació del
mes ser espte que porta a la Gelúria
y sorte reuè una galuseta de la
seua senyidura y omiga

Al Sr. del Bar. d'Alcalá
Ala. de Marina de Vayreda

Vot 27 de Abril de 1903.

Don Jaume Gabet

Bon amic: la rebuda
del seu llibre ha estat per mi una de
aquelles emocions que obliguen a n'els
ulls a esmunyir. He conegut per
la dedicatòria que de veres distingia
a n'ea Maria, perquè es una
prova de consideració i la que ell
m'hi estimava en aquest món i que
es avuy la seva vida. Areguin
que ab igual amor que l'hauria
rebut en Maria, l'he rebut jo.

Ell hauria apreciat el merit,
jo en certe manera, també i es

per la fi. Crech tot lo que les per-
sones autorizadas per ferho, hom dit
di ell. Et mès si no trinch res que'm
dlongni dret a' proquerlo jutjar, al
menys, hi dech tenir tot el dret a'
dirli que m'ha agradat molt z que
el trobo ple de aquell sentiment
que's comunica z que a mi que m'agrada
que tot me fa poder m'ho ha fet
fa de debò amb el "Divagant",
L'adret, El testament, De tu per tu"
z algun altre. I per retinir vol
que hi digni un altre com? jò'm
som enamorat de la carta de Val
un amic Mathen. Ell i hi expla-
ga explicant el perquè ha
fet aquest llibre z després es
penso i quins ideals m'agrada
z moltes.

Gràcies si'm donch de tot

però z perdoni si li costa de saber
lo que din aquesta carta. M'encantllen
totes les wintures perquè's hoce d'amar
a' parar. Envio a la Glòria un ver
recort z un petò' pels fills z V'moni
a' agraïda amiga

Mre Antet Vitar Antet
Vela de Mariam Vinyes

Oct 5 de juliol 1903

Don Pèquim Cabot.

Amich Cabot: avans de tot, disant
guin devant la Glòria, per que'n
jeroboni lo me havent escrit
una carta d'amiga, movent la
mort del seu estimat pare a. U. r.
que me vaig saber fins al
rebre la carta de V. No li han-
ria pas dit unes grans coses
per a consolarla, per que ab el
meu criteri i dolorosa experiència,
re, que des de que he un veigui
per l'altre, poden tenir penes,
ii; però may els manca el
consol; ~~però~~ tenia tot el deber
de consolarli.

La veu à mi de quina me

nera Sen te'a bi' flagellame
Benchit sia. Ella tret d'innique
persona que'n aquit mon recullir
les meves llagrimas z' se' feya tant
sens, els meus sofriments, qu'he
baixat a la tomba per'a ajudada
per ells. ¡Ditxora ella!, me
s'aturiri, aqueixa matèria
exclamació me sorti del cor alaman-
nt son cadavre. Avuy per avuy,
patirxo mara per poguer plan-
ger a' m'els que's moren, puich, si,
plasar amargament la patia
que'm fan però sense plangels.
Com qu'he sofert tants cam-
bis, potser es que m'he tornat
egorita, qu'haji atguit aquests
alt gran de llàstima de

mi mateixa: solch jo la que'm
faig plorar.

El meu germà i oncles
varen agraïr-hi els mots dirigits a' m'
ells; jo també agraïexo a' la seva fami-
lia i especialment a' la seva bona
mare, la part que prenen en les
meves penes.

Rebi una vegada més l'expres-
sio d'afecte d'aguda meua amiga
afligidissima

Vda de Marián Vinyes

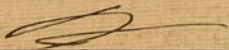
Not 15 novembre 1903

Chat 15-275

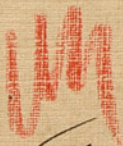
Bernwardts Wagner
i Glinica: en la columna de notes
de societats del "Die Grafik" m'he
interessat de que, per més. Per
vingut al món, un tros del
correu muntex fill, que fent
poc temps fa, el deixi, per a

amar-rem a la gloria. ¡ Cuantos
besos i llágrimas portaré ja sobre los
galtones, aquest angelito, de sa pobre
mare i bavis !. Ell portaré forta
consol a la familia, aixis ho
espera amb tot l. afecte que vos
se sobre amiga de sempre
Vale de ~~Horacio~~ Vazquez

Jo i els fills, ajuntats per sempre i en
els meus.

Oct 22 novembre 1914

Molt estimats Joaquim i
Elis: de moment no troba-
ria para mi, per a allargar
la vostra pena, mis apropiats
que aquells que serveixen per
a recordar-vos lo bonicor
que era vostra P. Maria per si
que pensin que el Tenir al
Alt. Hi ha anat, sacrificant
sa vida, sa joventut i ses
animes. Els grans sacrificis
són els que Deu mis premia.

Atixis es que alitzà al ell, però;
degraciats els pares i la pobre
vinda, i qui prego hi feu pre-
sent al meu sentiment, i
ja que amb vosaltres, ploro
la perduda, esten regues que
vos ajutareu a encomenar-la
a Déu, junt amb els meus
fills, els qui s'arruïen també
a mi els meus sentiments, tant
sols, recordant-los. Digueu-los
també a les vostres filles, i
reben, amb aquesta, un fort
fruit, com afectuosi abraç als
vostres amics de sempre

M.^{re} del Pilar Estel
Vota de Mariaim Vayreda

Carta 30 amb

Nov 24-4-17

Dr. Joaquim Gual Provia

Està apreciat amic Joaquim:
pobre i involuntari que li feu el meu
fill Joaquim de qui el nostre gust
fore que li acceptes i apadrinar-la en
la pròxima boda, junt amb Dr.
Joaquim de Gual de Morales, altre
intim amic nostre d'aquesta, per
expansivament existia del cor, doncs
si volen considerar la cosa com a
obsequi, jo no trobo amic a qui esti-
guem més obligats.....

El fet que es presenta es de alegria

i jojo del mar la ploma amb
llàgrimes amargues del passat,
be prou lletres te rebrats merces
d'altre temps escrites amb semblant
finter, però no més, li pregaré que
V. m'obrixi passi memòria de tot ho
que d'afecte en vers el pare d'en
Joanin, li feu per.

Donem un torn a la cosa i
considerem-ha ben bé tal com jo ho
veix, això és un obsequi a nosaltres
i com a tal, ho rebem, doncs veu
que no el desregretarem, després
dels molts sacrificis i obsequis
a que ja us he consagrat.

Aquestes lletres, porten de nou
l'expressió dels desitjos d'en Joanin
i un encàrrec especial de part d'ell
i preu de part meua de que porti
amb V. les dues o tres millors companyones
de Glòria i la Maria, a fi de que
V. vagi millor acompanyat, i nosaltres
podrem tenir-les, ja no hi dic

per la fusta, perquè aqueste, serà
senillíssima tota vegada que els meus volen
despreureixer desregniats d'aquí cap
a altres terres.

¿Y G. anell? no més repetiré lo
que vaig dir al venen-la - porta
la marca de casa en Cabok ja
auriem rebrotat les olives jaies.

Tots els saluden de nou i de
cor i més que tots la seva affec-
cionada

M^{ra} del Pilar Fustich
Vol. de ~~Marion~~ ~~Haycock~~

En loaguim dir que li sembla haver-
li dit el dia que seria però per
més assegurar-la m'encarrega li repetiré,
que ajutant Deu, serà el 10 de maig.